

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-96(7)/12/JK

Warszawa, 28 stycznia 2013 r.

DECYZJA DIH-1/6/2013

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 i art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Kaufland Polska Markety Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą we Wrocławiu od decyzji Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 16 listopada 2012 r. (Nr akt: ŻG.8361.147.2012), którą ww. przedsiębiorca zobowiązany został do uiszczenia kwoty 2.557,60 (słownie: dwa tysiące pięćset pięćdziesiąt siedem złotych 60/100) stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek produktów:

- „Oryginalne Hiszpańskie salami paprykowe” a` 100g Chorizo Extra, najlepiej spożyć przed: 25/11/12, nr partii 3180, wyprodukowano w Hiszpanii dla Ole Spanische Spezialitäten Vertriebs GmbH & Co.KG – Poststraße 1, D-32602 Vlotho – Germany,
  - „Kiełbasa grilowa zwyczajna” kiełbasa średniorozdrobniona, należy spożyć do: 02.09.12, nr partii 07.08.12, produkcji BIAK – MAS Sp.j. Białek Bartosz, Białek Andrzej, 26-625 Wolanów, ul. Polna 23,
  - „Baleron parzony” – produkt gruborozdrobniony, peklowany, wędzony, parzony, należy spożyć do: 02.09.12, nr partii 86967, produkcji Zakłady Mięsne Madej & Wróbel Sp. z o.o., 41-700 Ruda Śląska, ul. Magazynowa 45,
  - „Włoskie Salami Napoli” a` 100g Best Farm, najlepiej spożyć przed: 27.09.12, nr partii 29412, dystrybuowanego przez Kaufland Polska Markety Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą we Wrocławiu,
- a) uchyla zaskarżoną decyzję w całości oraz
- b) zobowiązuje przedsiębiorcę Kaufland Polska Markety Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą we Wrocławiu do uiszczenia kwoty 1.967,15 zł (słownie: jeden tysiąc dziewięćset sześćdziesiąt siedem złotych 15/100) stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek:
- „Oryginalne Hiszpańskie salami paprykowe” a` 100g Chorizo Ekstra, najlepiej spożyć przed: 25/11/12, nr partii 3180, wyprodukowano w Hiszpanii dla Ole Spanische Spezialitäten Vertriebs GmbH & Co.KG – Poststraße 1, D-32602 Vlotho - Germany,

- „Kielbasa grilowa zwyczajna” kielbasa średniorozdrobniona, należy spożyć do: 02.09.12, nr partii 07.08.12, produkcji BIAK – MAS Sp.j. Białek Bartosz, Białek Andrzej, 26-625 Wolanów, ul. Polna 23,
- „Baleron parzony” – produkt gruborozdrobniony, peklowany, wędzony, parzony, należy spożyć do: 02.09.12, nr partii 86967, produkcji Zakłady Mięsne Madej & Wróbel Sp. z o.o., 41-700 Ruda Śląska, ul. Magazynowa 45.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 21-23 sierpnia 2012 r. przez inspektorów reprezentujących Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej – zwanego dalej „Lubelskim WIIH” – w Markecie Lubartów Nr 3362, zlokalizowanym przy ul. Lubelskiej 102 w Lubartowie, należącym do przedsiębiorcy Kaufland Polska Markety Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą we Wrocławiu – zwanego dalej również „stroną” – pobrano do badań laboratoryjnych próbki produktów:

- „Oryginalne Hiszpańskie salami paprykowe” a` 100 g Chorizo Ekstra, wyprodukowano w Hiszpanii dla Ole Spanische Spezialitäten Vertriebs GmbH & Co.KG – Poststraße 1, D-32602 Vlotho - Germany – zwanego dalej „salami paprykowym”,
- „Kielbasa grilowa zwyczajna” kielbasa średniorozdrobniona, produkcji BIAK – MAS Sp.j. Białek Bartosz, Białek Andrzej w Wolanowie – zwanej dalej „kielbasą grilową”,
- „Baleron parzony” – produkt gruborozdrobniony, peklowany, wędzony, parzony, produkcji Zakłady Mięsne Madej & Wróbel Sp. z o.o. w Rudzie Śląskiej - zwanego dalej – „baleronem parzonym”,
- „Włoskie Salami Napoli” a` 100g Best Farm, dystrybuowanego przez Kaufland Polska Markety Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą we Wrocławiu - zwanego dalej „włoskim salami”.

Pobranie próbek udokumentowano protokołami nr 006709 i 006710 z dnia 22 sierpnia 2012 r. Jednocześnie zabezpieczono próbki kontrolne produktów: salami paprykowe (protokół pobrania próbki kontrolnej nr 006881 z dnia 22 sierpnia 2012 r.), kielbasy grilowej (protokół pobrania próbki kontrolnej nr 006882 z dnia 22 sierpnia 2012 r.), baleronu parzonego (protokół pobrania próbki kontrolnej nr 006883 z dnia 22 sierpnia 2012 r.) oraz włoskiego salami (protokół pobrania próbki kontrolnej nr 006884 z dnia 22 sierpnia 2012 r.) i pozostawiono je pod nadzorem kontrolowanego przedsiębiorcy.

Badania przeprowadzone przez Laboratorium Kontrolno-Analityczne Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Kielcach – zwane dalej „Laboratorium w Kielcach” – wykazały, że:

- salami paprykowe nie odpowiadało deklaracji producenta podanej na opakowaniu w tabeli wartości odżywczej z uwagi na niższą zawartość białka (stwierdzono 20,7±0,7%, deklaracja 29%) oraz wyższą zawartość tłuszczu (stwierdzono 29,0±2,5%, deklaracja 24%) – co udokumentowano w sprawozdaniu z badań z dnia 10 września 2012 r. nr 355 – zwanym dalej „sprawozdaniem 355”,

- kielbasa grilowa nie odpowiadała wymaganiom normy PN-A-82007:1996 zadeklarowanej przez producenta w oznakowaniu produktu z uwagi na niewłaściwe cechy organoleptyczne, tj. niewłaściwą strukturę i konsystencję (widoczne surowce mięsno-tłuszczowe w masie wiążącej o stopniu rozdrobnienia poniżej 5 mm – typowe dla kielbasy drobnorozdrobnionej, niewłaściwe dla kielbasy średniorozdrobnionej) oraz zaniżoną zawartość białka (stwierdzono $9,8 \pm 0,6\%$, wymagania - nie mniej niż 13%) – co udokumentowano w sprawozdaniu z badań z dnia 31 sierpnia 2012 r. nr 349 – zwanym dalej „*sprawozdaniem nr 349*”,
- baleron parzony nie odpowiadał wymaganiom zadeklarowanym przez producenta w oznakowaniu składu surowcowego ze względu na obecność drobiu – co udokumentowano w sprawozdaniu z badań z dnia 4 września 2012 r. nr 350 – zwanym dalej „*sprawozdaniem nr 350*”,
- włoskie salami nie odpowiadało deklaracji podanej na opakowaniu w tabeli wartości odżywczej z uwagi na zaniżoną zawartość białka (stwierdzono $22,4 \pm 0,8\%$ zamiast 26,7%) – co udokumentowano w sprawozdaniu z badań z dnia 10 września 2012 r. nr 351 – zwanym dalej „*sprawozdaniem nr 351*”.

Stosownie do § 9 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 2012 r. w sprawie *szczególowego trybu pobierania i badania próbek produktów przez organy Inspekcji Handlowej* (Dz. U. z 2012 r. poz. 496), zwanego dalej „*rozporządzeniem w sprawie szczególowego trybu pobierania i badania próbek*”, dyrektor laboratorium w Kielcach dokonał ustalenia wysokości należności pieniężnej za badania ww. próbek produktów: salami paprykowe – na kwotę 435,35 zł, kielbasy grilowej – na kwotę 690,70 zł, baleronu parzonego – na kwotę 841,10 zł oraz włoskiego salami – na kwotę 435,35 zł. Powyższe udokumentowano w pismach zatytułowanych „Koszt przeprowadzonych badań laboratoryjnych”, odpowiednio: nr 39/2012 z dnia 11 września 2012 r., nr 35/2012 z dnia 31 sierpnia 2012 r., nr 37/2012 z dnia 7 września 2012 r. oraz nr 38/2012 z dnia 11 września 2012 r.

Pismem z dnia 20 września 2012 r. Lubelski WIIH poinformował kontrolowanego przedsiębiorcę o wynikach badań laboratoryjnych salami paprykowego, kielbasy grilowej, baleronu parzonego i włoskiego salami oraz o prawie do złożenia wniosku o wykonanie badań próbek kontrolnych salami paprykowego i włoskiego salami. Kontrolowany przedsiębiorca skorzystał z przysługującego mu uprawnienia składając pismem z dnia 25 września 2012 r. wniosek o zbadanie próbki kontrolnej włoskiego salami. W związku z powyższym postanowieniem z dnia 25 września 2012 r. (nr akt kontroli: ŻG.8361.147.2012) Lubelski WIIH uwzględnił wniosek o przeprowadzenie badań laboratoryjnych próbki kontrolnej włoskiego salami.

Badania próbki kontrolnej włoskiego salami przeprowadzone w Laboratorium Kontrolno-Analitycznym Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, zwanym dalej „*Laboratorium w Warszawie*”, wykazały zawartość białka na poziomie 22,4% przy niepewności pomiaru $\pm 0,8\%$. Badanie udokumentowano w Sprawozdaniu z badań nr 516/2012 z dnia 27 września 2012 r. - zwanym dalej „*sprawozdaniem 516/2012*”. Koszty wykonanych analiz zostały wycenione w dniu 27 września 2012 r. na kwotę 155,10 zł.

O wynikach przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki kontrolnej strona została poinformowana pismem z dnia 5 października 2012 r.

Nawiązując do pisma Lubelskiego WIIH z dnia 20 września 2012 r. informującego o wynikach przeprowadzonych badań laboratoryjnych, strona po uzyskaniu wyjaśnień od dostawców kwestionowanych produktów, pismem z dnia 8 października 2012 r. odniosła się do wyników tych badań.

Pismem z dnia 15 października 2012 r. Lubelski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę Kaufland Polska Markety Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą we Wrocławiu o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie zobowiązania go na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o *Inspekcji Handlowej* (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219 z późn. zm.) – zwanej dalej „*ustawą o Inspekcji Handlowej*” - do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych. Jednocześnie poinformował o przysługujących mu prawach do czynnego udziału w postępowaniu, w tym zapoznania się z aktami sprawy oraz składania wyjaśnień i wniosków dowodowych do czasu zakończenia postępowania.

W odpowiedzi strona pismem z dnia 25 października 2012 r. przesłała wyjaśnienia do ujawnionych nieprawidłowości w jakości kontrolowanych produktów. Z pisma tego wynikało, że w przypadku baleronu parzonego, w składzie którego stwierdzono obecność niedeklarowanego przez producenta w oznakowaniu drobiu, w zakładzie produkcyjnym oprócz mięsa wieprzowego stosuje się również mięso drobiowe. Dostawca zapewnił, że jest to jedynie ślad DNA mięsa drobiowego, gdyż nie jest ono używane do produkcji ww. baleronu parzonego, a co za tym idzie nie jest umieszczane w jego składzie.

W odniesieniu do włoskiego salami strona, po przeanalizowaniu sprawozdań z badań stwierdziła, iż jakość tego produktu jest właściwa. Stwierdzona w wyniku przeprowadzonych badań zawartość białka to $22,4 \pm 0,8\%$, co daje zakres od 21,6% do 23,2%. Deklaracja na opakowaniu wskazywała na zawartość białka na poziomie 26,7%. Uwzględniając stosowaną do oceny wartości odżywczej 15% granicę tolerancji, zawartość białka w produkcie powinna mieścić się w granicach od 22,7% do 30,7%, zatem produkt należy uznać za spełniający wymagania jakości handlowej.

W przypadku kielbasy grilowej strona przekazała, iż zdaniem producenta stwierdzone zbyt małe rozdrobnienie kielbasy jest wynikiem skupiska farszu wiążącego, którego rozdrobnienie jest większe niż pozostałych surowców, w miejscu poddanym analizie. Z kolei niższą zawartość białka producent tłumaczy brakiem koordynacji na linii technologicznej.

Odnosząc się do wyników produktu salami paprykowe, strona oświadczyła, że zawartość tłuszczu w tym produkcie mieściła się w granicach przedstawionych na opakowaniu. Ponadto strona przyznała, że uwzględniając niepewność pomiaru i tolerancję, zawartość białka odbiega od zadeklarowanej wartości. Strona wskazała również na specyfikę surowca mięsnego, który charakteryzuje się niejednorodnością co do zawartości poszczególnych składników, a zatem wartość odżywcza produktów z niego otrzymywanych jest bardzo niestabilna.

Podsumowując strona podkreśliła, że jakość surowca mięsnego może zależeć od wielu czynników oraz ma słabą powtarzalność, a w konsekwencji również parametry przetworów z

nich wytworzonych są zmienne. Mając na uwadze powyższe, strona zwróciła się o ponowne rozpatrzenie zasadności kwestionowania przedmiotowych produktów.

Pismem z dnia 31 października 2012 r. Lubelski WIIH zawiadomił stronę o zakończeniu postępowania dowodowego oraz o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów.

W związku z powyższym, pismem z dnia 9 listopada 2012 r. strona po raz kolejny wypowiedziała się co do niewłaściwej jakości kontrolowanych wędlin, podtrzymując swoje stanowisko z poprzedniego pisma.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 16 listopada 2012 r. (Nr akt: ŻG.8361.147.2012), Lubelski WIIH na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej zobowiązał przedsiębiorcę Kaufland Polska Markety Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą we Wrocławiu do uiszczenia kwoty 2.557,60 zł (słownie: dwa tysiące pięćset pięćdziesiąt siedem złotych 60/100) stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek ww. wędlin.

Pismem z dnia 30 listopada 2012 r. strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – zwanego dalej również „Prezesem UOKiK” – odwołanie od ww. decyzji, w zakresie nałożonego na nią obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji w części lub w całości. Strona podniosła, że kwestionowanie artykułów wymienionych w decyzji organu pierwszej instancji nie we wszystkich przypadkach jest uzasadnione. W odwołaniu strona przywołała argumenty, które już prezentowane już w odpowiedziach na zawiadomienia kierowane przez Lubelskiego WIIH.

Pismem z dnia 14 grudnia 2012 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Kaufland Polska Markety Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą we Wrocławiu, iż przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. *o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych* (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.) stanowi w art. 4 ust. 1, że wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Ustawa o Inspekcji Handlowej stanowi w art. 30 ust. 1, że jeżeli przeprowadzone badania wykazały, iż produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub w deklaracji, kontrolowany jest zobowiązany do uiszczenia, na wskazany przez odpowiedni organ Inspekcji rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów albo rachunek

wojewódzkiego inspektoratu, kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

Zgodnie z § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek, wysokość należności pieniężnej, o której mowa w art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, ustala dyrektor laboratorium, z uwzględnieniem rodzaju badanego produktu, rodzaju materiałów lub urządzeń użytych w toku przeprowadzania badań, uzasadnionego kosztu pracy jednej osoby w jednym dniu lub godzinie pomnożonego przez liczbę osób i dni lub godzin oraz uzasadnionego kosztu pracy laboratorium.

W niniejszej sprawie, badania przeprowadzone przez akredytowane Laboratorium w Kielcach wykazały:

- w salami paprykowym niższą zawartość białka oraz zawyżoną zawartość tłuszczu od zadeklarowanych na opakowaniu w wartości odżywczej (sprawozdanie 355),
- w przypadku kielbasy grilowej niewłaściwe cechy organoleptyczne, tj. niewłaściwą strukturę i konsystencję, niezgodne z zadeklarowaną przez producenta normą PN-A-82007:1996 oraz zaniżoną zawartość białka (sprawozdanie 349),
- w baleronie parzonym obecność drobiu (sprawozdanie 350),
- we włoskim salami zaniżoną zawartość białka (sprawozdanie 351).

W związku z powyższym, Lubelski WIIH uznał, że oferowane przez stronę do sprzedaży wędliny nie spełniały wymagań określonych w deklaracji producenta umieszczonej na etykiecie tych produktów.

W odwołaniu strona poddała w wątpliwość zasadność zakwestionowania przez organ pierwszej instancji wszystkich wymienionych w zaskarżonej decyzji produktów.

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, Prezes UOKiK zważył, że przedmiotową decyzję należy uchylić i orzec co do istoty.

W przypadku kielbasy grilowej, Prezes UOKiK w pełni podziela uznanie tego produktu przez Lubelskiego WIIH za nieodpowiadający wymaganiom określonym w deklaracji, co warunkuje nałożenie na przedsiębiorcę obowiązku wskazanego w art. 30 ustawy o Inspekcji Handlowej. W odwołaniu strona podnosi, że zgodnie z informacjami przekazanymi przez producenta, zbyt duże rozdrobnienie produktu stwierdzone podczas badań tłumaczy on poddaniu badaniom fragmentu z farszem wiążącym, którego rozdrobnienie jest większe niż pozostałych surowców. Niemniej jednak, jak zauważa to również strona, badana próbka została zakwestionowana także z uwagi na niższą zawartość białka. W wyniku badań stwierdzono zawartość białka na poziomie 9,8%, przy niepewności pomiaru $\pm 0,6$, co daje wynik w przedziale od 9,2 do 10,4%. Zgodnie z zadeklarowaną przez producenta na opakowaniu normą PN-A-82007:1996 białko powinno stanowić w tym produkcie nie mniej niż 13%, zatem nawet uwzględniając zastosowaną niepewność pomiaru, stwierdzona ilość była niezgodna z deklaracją i stanowi to wystarczającą przesłankę do zakwestionowania tego produktu.

Odnosząc się do salami paprykowego, w próbie tego produktu stwierdzono zawartość białka w ilości 20,7 g w 100 g $\pm$ 0,7 przy deklaracji na poziomie 29 g w 100 g. Różnica pomiędzy wartością rzeczywistą a zadeklarowaną wyniosła zatem od 9 do 7,6 g, tj. faktyczna zawartość białka w produkcie mogła być nawet o około 30 % mniejsza, niż wynikało to z treści oznakowania. Prezes UOKiK zauważa, że § 12 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 25 lipca 2007 r. w sprawie znakowania żywności wartością odżywczą (Dz. U. z 2007 r., Nr 137, poz. 967 z późn. zm.) nie tylko określa, że informacja dotycząca wartości odżywczej środka spożywczego zawarta w jego oznakowaniu obejmuje wartości średnie, ale równocześnie wymaga, by ta wartość średnia najlepiej określała ilość składnika odżywczego zawartego w danym środku spożywczym i odzwierciedlała ilości w odniesieniu do sezonowej zmienności, wzorców konsumpcji i innych czynników mogących mieć wpływ na zmianę wartości rzeczywistej. Z doświadczenia Prezesa UOKiK wynika, że wahania zawartości białka w wyrobach mięsnych, nie ulegają tak dużym zmianom, by uzasadnić różnicę na poziomie 30% poniżej deklaracji, jak miało to miejsce w rozpatrywanym przypadku. W ocenie Prezesa UOKiK, przyjęta przez Laboratorium w Kielcach tolerancja na poziomie 15% dla średniej wartości białka deklarowanego na opakowaniu w wartości odżywczej była wystarczająca dla tego typu produktu.

Prezes UOKiK zauważa ponadto, że należy przyznać stronie rację w kwestii zgodności z deklaracją zawartości tłuszczu w salami paprykowym. Słusznie strona wskazuje, że według deklaracji zawartej na opakowaniu zawartość tłuszczu powinna wynosić 24%, zaś badania wykazały 29,0 $\pm$ 2,5%, zatem po uwzględnieniu tej niepewności mieści się on w przedziale od 26,5 do 31,5%. Dodatkowo uwzględniając przyjętą przez Laboratorium w Kielcach 15% granicę tolerancji średniej zawartości tłuszczu podanej na opakowaniu w wartości odżywczej, winna ona wynosić od 20 do 28%. W świetle powyższego należy uznać, że zawartość tłuszczu w produkcie spełnia wymagania zadeklarowane przez producenta. Tym niemniej, zważywszy na fakt niezgodności ww. produktu z uwagi na zaniżoną zawartość białka, Lubelski WIIH prawidłowo uznał produkt za niespełniający wymagań wskazanych w przepisach.

W przypadku baleronu parzonego, zdaniem Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji również właściwie uznał, że produkt ten był niezgodny z deklaracją producenta. W wyniku badań laboratoryjnych stwierdzono obecność mięsa drobiowego, które nie zostało zadeklarowane w wykazie składników na opakowaniu produktu. Zdaniem producenta obecność tego składnika może być efektem stosowania w zakładzie produkcyjnym także mięsa drobiowego. W opinii organu drugiej instancji, argumentacja ta nie zasługuje na uwzględnienie. Należy podkreślić, że granica oznaczalności metody, przy pomocy której została wykryta obecność drobiu wynosi 1%, czyli stwierdzona wartość mięsa drobiowego w produkcji nie może świadczyć jedynie o zanieczyszczeniu na linii produkcyjnej. Wskazać należy, że nazwa „Baleron parzony” została podana czcionką kilka razy mniejszą niż informacja o stopniu rozdrobnienia „produkt gruborozdrobniony” mogąca wskazywać, że produkt ten stanowi jeden anatomiczny kawałek mięsa, tymczasem był to produkt z kawałków mięsa o rozdrobnieniu 20 mm połączonych ze sobą masą wiążącą, co tylko uwiarygodnia możliwość użycia surowca drobiowego. Mając powyższe na uwadze, baleronu parzonego nie można uznać za produkt spełniający wymagania jakości handlowej.

Natomiast jeżeli chodzi o włoskie salami, Prezes UOKiK, po analizie sprawozdań z badań 351 i 516/2012, całkowicie podziela argumentację przedstawioną przez stronę w odwołaniu. Przeprowadzone badania (próbka podstawowa i próbka kontrolna) dwukrotnie wykazały taki sam wynik zawartości białka, a mianowicie 22,4% z niepewnością pomiaru $\pm 0,8\%$. Zatem uwzględniając tę niepewność, zawartość białka mieści się w granicach od 21,6 do 23,2%. Uwzględniając 15% granicę tolerancji dla średniej zawartości białka deklarowanej w wartości odżywczej, zawartość tego składnika może wahać się od 22,7 do 30,7%, a zatem należy uznać, że jest zgodna z deklaracją zawartą w oznakowaniu. Laboratorium w Kielcach stosując 15% tolerancję dla tego wyrobu, w ocenie Prezesa UOKiK postąpiło prawidłowo. Oceniając uzyskane wyniki badań Laboratorium w Kielcach nie uwzględniło niepewności pomiarów, postępując zgodnie z przyjętymi zasadami dla Laboratoriów akredytowanych. Organ pierwszej instancji na potrzeby kontroli niepewność wyników pomiarów powinien był jednak uwzględnić i nie uznać wskazanego wyrobu za niezgodny z deklaracją.

W świetle powyższych rozważań należy uznać, że stosownie do art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, kontrolowany przedsiębiorca Kaufland Polska Markety Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą we Wrocławiu powinien zostać zobowiązany do uiszczenia kwoty 1.967,15 zł stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań salami paprykowego, kielbasy grilowej oraz baleronu parzonego, nie podlega natomiast obowiązkowi uiszczenia kosztów przeprowadzonych badań salami włoskiego.

Zgodnie z § 9 ust. 4 rozporządzenia w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek, kwotę, o której mowa w sentencji decyzji, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Lublinie w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja określająca wysokość należności pieniężnych stała się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji do ww. sądu za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymują:

1. Kaufland Polska Markety Sp. z o.o.
ul. Szybka 6-10
50-421 Wrocław

2. Lubelski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
3. a/a